

Reminiscencias baéticas

*Per a piano
Para piano
For piano
Pour piano
Für Klavier*

Josep Colom

Reminiscencias baéticas

1a edició: febrer 2024

© Josep Colom

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

email: dinsic@dinsic.com - www.dinsic.com

Disseny coberta: Ludovica Mosca

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal:B 5321-2024

ISMN: 979-0-69239-215-6

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprogramació i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona
email: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com

La música que jo escoltava, tocava i disfrutava en la meva infància i adolescència era la dels anomenats grans clàssics del passat i els continuo gaudint, encara que no exclusivament. I sent oriünd del nord-est de la península, no vaig entrar en contacte amb la cultura de la meva admirada Andalusia fins bastant tard, encara que hi havia grans artistes catalans com Carmen Amaya o Peret a la meva Barcelona natal.

Però he tingut l'impuls d'escriure aquesta peça. El títol ja confessa el deute amb Manuel de Falla i més concretament amb la seva Fantasia Baética que he tocat, gravat i profundit molt al llarg de la meva vida i, precisament per aquesta inevitable influència, he intentat trobar les meves pròpies solucions al desenvolupar les harmonies per quartes que sorgeixen intuïtivament de l'afinació de la guitarra i també en simular el microtonalisme del *cante*.

Tota la peça, encara que de discurs pensat i elaborat, vol suggerir l'espontaneïtat de la improvisació, molt especialment la segona part (*tiento i cante*); és per això que m'he abstingut d'indicar números de metrònom i que cal considerar que les indicacions d'interpretació són merament un intent de reflectir la interpretació que he imaginat en el moment d'escriure-les. Vaig estrenar l'obra jo mateix al piano el 26 de novembre de 2023 a l'Auditori de Barcelona durant una marató pianística en record de la gran Alicia de Larrocha, i uns mesos després ja l'estic tocant diferent.

És per això que animo als meus hipotètics intèrprets que allarguin o escurtin repeticions d'acords o seqüències, canviïn frasejos o accentuació en el moment si així ho senten i inclús, a qui tingui art per a la improvisació l'animo que ampliï o modifiqui els melismes del *cante* o improvisi alguna interpolació. El límit està en l'equilibri del discurs i això és molt subjectiu.

Agraeixo per endavant a tot possible intèrpret el seu interès i col·laboració.

La música que yo escuchaba, tocaba y disfrutaba en mi infancia y adolescencia era la de los llamados grandes clásicos del pasado y los sigo disfrutando, aunque ya no exclusivamente. Y siendo oriundo del noroeste de la península, no entré en contacto con la cultura de mi admirada Andalucía hasta bastante tarde, aunque había grandes artistas catalanes como Carmen Amaya o Peret en mi Barcelona natal.

Sin embargo, he tenido el impulso de escribir esta pieza. Ya el título confiesa la deuda con Manuel de Falla y más concretamente con su Fantasía Baética que he tocado, grabado y profundizado mucho a lo largo de mi vida y precisamente por esta inevitable influencia he intentado encontrar mis propias soluciones al desarrollar las armonías por cuartas que surgen intuitivamente de la afinación de la guitarra y también al simular el microtonalismo del cante.

Toda la pieza, aunque de discurso pensado y elaborado, quiere sugerir la espontaneidad de la improvisación, muy especialmente la segunda parte (tiento y cante); es por ello que me he abstenido de indicar números de metrónomo y que hay que considerar que las indicaciones de interpretación son meramente un intento de reflejar la interpretación que he imaginado en el momento de escribirlas. Estrené la obra yo mismo al piano el día 26 de noviembre de 2023 en el Auditori de Barcelona durante una maratón pianística en recuerdo de la gran Alícia de Larrocha, y unos meses después ya la estoy tocando de forma diferente.

Es por ello que animo a mis hipotéticos intérpretes a que alarguen o acorten repeticiones de acordes o secuencias, cambien fraseo o acentuación en el momento si así lo sienten e incluso, a quien tenga arte para la improvisación le animo a que amplíe o modifique los melismas del cante o improvise alguna interpolación. El límite está en el equilibrio del discurso y ello es muy subjetivo.

Agradezco de antemano a todo posible intérprete su interés y colaboración.

The music I listened to, played and enjoyed throughout my childhood and teenage years was fundamentally that of the great classical music composers of the past. I still enjoy listening to them now but no longer exclusively. Those early musical preferences as well as my being from north-eastern Spain, meant that I did not come into contact with the musical culture of my beloved Andalusia until relatively late on, although there were great Catalan-Andalusian artists like Carmen Amaya and Peret living in my native Barcelona.

Having said that, I felt the need to write this piece. Its title shows a debt to the Andalusian composer Manuel de Falla, and more specifically his Fantasia Baetica composition which I have played, recorded and studied intensely throughout my life. It is precisely down to its inevitable influence on my composition, that I have tried to find my own solutions to develop the perfect fourth harmonies which appear intuitively from the guitar tuning and also to simulate the microtonality of the *cante* (flamenco singing style).

Although the piece has a thought-out and elaborated discourse, it aims to evoke the spontaneity of improvisation, especially in the second part (*tiento y cante*). For this reason, I have not indicated metronome markings and the musician should bear in mind that any indications I do offer on playing the piece are merely an attempt to reflect the performance I imagined when composing it. I premiered the work myself on the piano on November 26, 2023 at the Barcelona Auditorium during a piano marathon in memory of the great Alicia de Larrocha and a few months later I am already playing it differently.

With all this in mind, I encourage anyone wishing to play the piece to lengthen or shorten chords or sequences, and to change and adapt phrases or accents as they play if they feel like it, or, for those who are skilful at improvising, I suggest you extend or modify the melismatic features of the *cante* or improvise interpolations. The only limit lies in producing a balanced discourse and this is very subjective.

My greatest thanks to all those who choose to play this piece for your interest and collaboration.

Reminiscencias baéticas

in memoriam Alicia de Larrocha

QUEJÍO

Josep Colom

Despacio y con tronío

quasi f

, *f*

— 3 —

,

Respecteu la feina dels autors i dels editors. Fotocopiar o escanear les partitures sense permís és il·legal, si no és després d'haver adquirit un exemplar i per a ús exclusivament individual i privat.